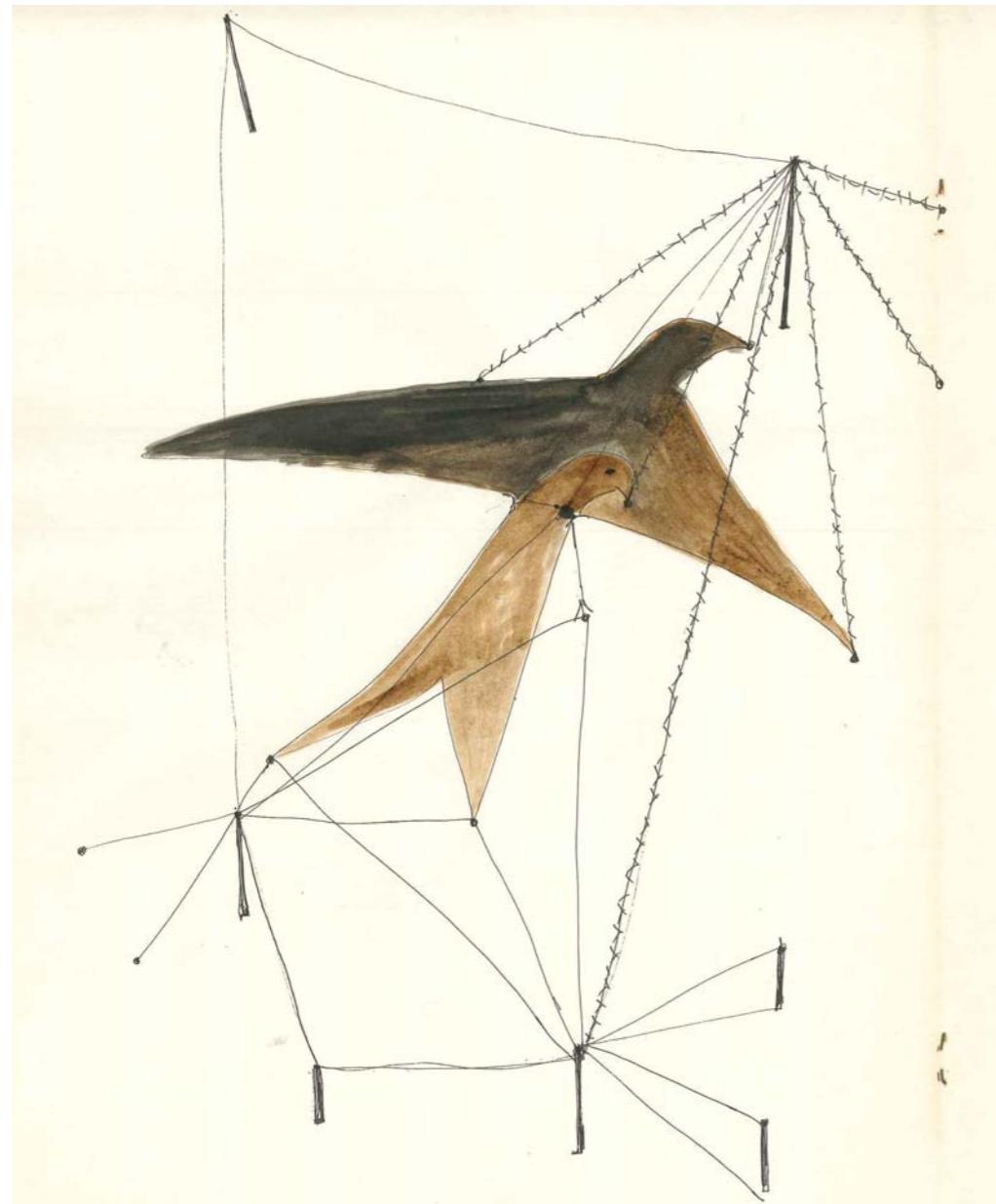

שרה רוזנבלום **פעיםות בחלל**

מיצב

Sara Rosenblum **Beats in Space**

Installation

מחברת 5, 2012, טכניקה מעורבת דיו עט שחור, 23.5x34 ס"מ

מוזיאון בית אורי ורמי נחשתן, אשdot יעקב מאוחד
Uri and Rami Nehostan Museum, Ashdot Yaacov

שרה רוזנבלום פעימות בחלל
19 בינואר 2013 – 13 באפריל 2013
אוצרת ומנהלת בית אורי ורמי נחשתן: רותי שדמן

קטלוג:

עיצוב והפקה: שרית אריאלי

כתיבת: סמדר שינדלר

עריכה: שרה רוזנבלום, סמדר שינדלר

צילום: דורון רוזנבלום

תודות:

רועי דרסטין, אלכס רוגובקוי, שאול אלתר,

עובדיה הבנות אשdot יעקב איחוד, דליה מאירי

כל המידע ונתונות בסנטימטרים: גובה לפני רוחב לפני עומק

© כל הזכויות שמורות למוזיאון בית אורי ורמי נחשתן אשdot יעקב מאוחד

uriandrami.museum@gmail.com

דוחשות תלויות על חוט

דר שינדלר, אוצרת

שוממים בקווים שחורים, דקים, עבים, עוקמים וישראלים, בעלי נפח מד פיזי חזק, מעליים מגוון של מטפורות, הם נראים כרוחות ארים, צלליות או שלדי עצים. מתkowski מראה של יער או אולאי קהדרלה. אנו חשים בסוג של קדוזות העוטפת אותן, ומעצימה ג' תחושת האובדן בתוך הסבן.

ישוק בשאלות הפילוסופיות הקשורות ביחס בין האדם לבין
יבתו, בכלל, ולגבי המקום בו האמינות בחרה לגור וליצור (עמק
רדן), בפרט, ניכר בבחירה החומר המתועש בעל המשמעות
ולקומית המשמש אותה לצורך בניית עיר בעבודת הארץ. הכוונה
ווטים המשמשים לתמיכת הבנות. זאת אף השאלה העומדת
ללאה של התארוכה ובמצב. מהו יחס האדם לטבע? האם האדם
אך חלק מהטבע? האם הוא עומד "מעל הטבע"? אין פה ניסיון
חקירות טبع אלא ניסיון לעורר הסתכלות מחודשת וביקורתית.

זה וניסתה לברוא סוג של יער. אלא שמה שמעוניין אותה בירע זה זדמנויות שהוא אפשרה. היכולת להזמין את המבקר לחתה בהן; להיכנס למעבה העיר. המבקר מוצא עצמו בתוך העיר של ירושלים; דברים שונים קווים בתוכו. אולם הוא מחליט האם לנצל גנזה זדמנות ולצאת למסע לתוך הסיטואציה. העיר נמצאת, מזמן אחדמיון. השאלה, המלווה במידה מסוימת של מסתרוין ואימה, היא גם ועד כמה עמוק הוא מוכן להיכנס לתוך העיר.

מוצב מיזג בתערוכה בדמות העיר וכן היסטוריית סיפורה של
הסנוניות מובה כאן מפייה של שרה: "סנוןיות הרפותות התוישבה
בצלי בסטודיו. חשבתי שם היא נמצאת אצל, זה סימן. עקיבתי
ריה. היא התוישבה על העבודה ובונתה את החקן כחלק מהעבודה
מי, עשית רישומים מביך קנבוס ותליתי את הרישום כדי להתבונן.
סנוןיות באה והתוישבה על העבודה. כך המיציאות, הטבע והאמנות
תפקידו ייחד. אני בדיאלוג עם הטבע מקום של הזדהות. יש בי
כללה כלפי הטבע. אנחנו מחייבים בו, אך לטבע יש את הכרה,
ונ הדופק שלו וגם את התובנות לגבי איך הוא צריך לתקן. סוג
בינה רשותית. זו הבינה של העיר – לאדם אין אותה. לסנוןיות
את הבינה של הטבע – מתי לךון, מתי לחזור. היא כמו העיר –
וחוברת בזמן, לעונות השנה הטבע שלה. כאן היא והטבע האנושי
תחברים".

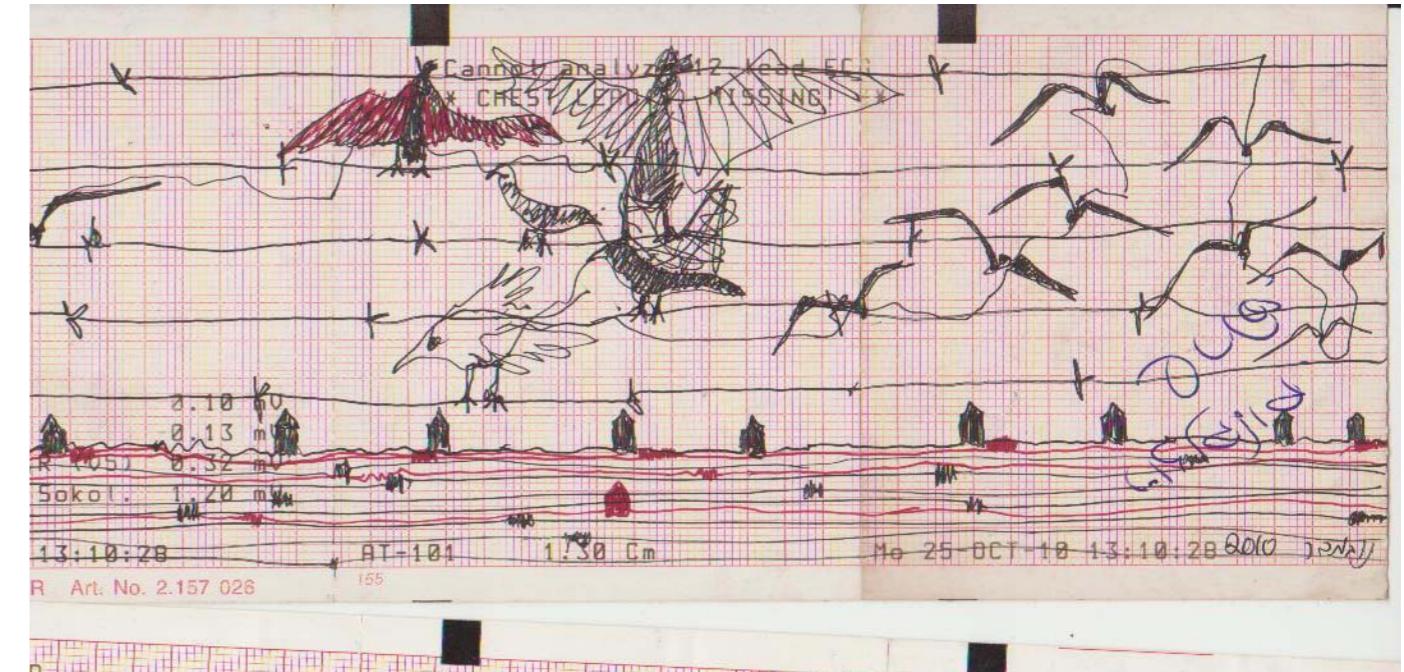
באמצעות חומרם יומיומיים, זמינים, הלכו ומשהו מהקהל אחר, יוצרת האמנית **שרה רוזנבלום** מיצב בשם **פעימות נחל**.

חות קשירה שחור, סרט אריזה חום, דפי א.ק.ג. ומחברות ניר; הם המצע וחומר הגלם לעבודותיה של שרה רוזנבלום. החומריים הומיומיים הללו הופכים לשחקנים ראשיים ביפויו תלי מוקם מיצב) ולפסלים אונשיים. לחומר עצמו אין כמעט כוח פיזי או גזזה. אולם יש לו נוכחות חזקה וסימבולית. עבודות המיצב מניכחה את החוקיות של תנועה קצבית בלתי נראית, באותה עת היא משתמשת בחול ככלי תוהודה לפעימות לב, לnishima, ולתנוונות. חזוריות היוצרות ומשרטות מערכת מסווגת של קשרים גלויים וסמיומים. המיצב מזכיר במידה רבה את המושג הבוטני ריזום (מיוןית עתיקה *rhizoma*), אשר אומץ על ידי הפסיכולוגיה משמש להMSGת התחרשותם של מספר דברים שונים בו זמנית המשפיעים אחד על השני.

החולץ עוצמו מחולק לשניים. חלק אחד מרכיב מעבדת חומרים חלק שני העיר, בחרור החשוך נופלים חוטים מהתקלה המרושת אל הרצתה, מסתלסים ומתפתלים מטה בתנועה מחזוריית – תזכורת לחיום הארטוי של התופעות בחיוינן. המכילה יוצרת משזה שעושה את הקשר בין שני החלקים ממשלים זה את זה. החליף המכור מתגליה באופן חדש ומפתיע. המعبدת היא הדופק של הלב. הוא נמצא בצד, העיר הוא הדופק של העולם. וכן, הדופק של המבקר מתאחד עם הדופק של המקום – הדופק של העולם.

האובייקט המוצב בחלל הכנסה נקרא "מכונית לב", עליו מונחים ברצף דפי א.ק.ג., הטוענים את האובייקט ומיצרים משמעות וספחת של 'מעין טיפול'. הבחירה בניירות בפורמט קבוע, במצבור של דימויים ובנושאים מאד אישיים, הפך את האובייקט למשמעותי. הציגו על דפי הא.ק.ג. ברציפות – שעה בכל יום, ללא סקיצות ולא תיווך, בטכניקות מהירות, בחומרים זמינים, כמו טושים ועיטים, כמו גם הרצון לתפוס את הרגע, את ההלך הרוח, את התוצאות הקטנות החולפות, וכן החיבור של הנירות לשרשראת איזוטופיות – כמו ראייזל כל אלו מתרחשת אוטומטית לדרכך.

הרישומים במחברת, והעבודות על נייר, אשר שמשו כולם כסקיצות, מתייחסים לחיל האינטימי שבМОתקיימת התערוכה. באמצעות החוט השחור רושמת רוזנבלום רישום בחיל; כאילו השתמשה בטוטש מרחרך באוויר. ה"רישום בחיל" מאפשר לה חופש, אשר בתוכו ובתיווכו היא בונה במלואה عملנית ומפרצת עולם עם חזקיות משלו.

ניר א.ק.ג (פרט) 2011, עט שחור ואדום, 8x15 ס"מ

ולידת תל אביב, חיה באשדות יעקב איחוד, עובדת בעמק הירדן.

לימודים

- 2003-2000 – אדריכלות ועיצוב פנים (הנדסאי), מכללת כנרת, עמק הירדן
- 1989-1987 – פיסול, מכללת עמק יזרעאל בהדרכת הפסלת דליה מאירי
- 1981-1978 בית ברל, המדרשה לאמנות, רמת השרון

תערוכות יחיד

- 2010 – **כשות, גלגול, נשימה/מיצב**, גלריה קיבוץ מחניים
- 2010 – **סיסטמגרף/מיצב**, גלריה זיק ב"צוללת הצהובה", ירושלים
- 2008 – **ברכתני/מיצב**, גלריה קרית האמנים החדשה, טבעון
- 2008 – **תך נסתור/מיצב**, בית יגאל אלון, גינוסר

תערוכות קבוצתיות

- 2010 – **אדם מתוק ושביר / מיצב**, "בית התרבות והאמנות" נצרת
- 2011 – **סלון הדוחים**, יפו
- 2010 – **חברורים**, גלריה בית הגפן. במסגרת 'הchg של החגים' ואדי ניסנס חיפה
- 2009 – **עבודה עצמית**, מוזיאון בית אורן ורמי, אשדות יעקב
- 2009 – **חדר אוכל כמשל**, קיבוץ יפעת
- 2008 – **זיהות**, ארגון זיכרון העתיד, בחסות עיריית פריז וארגון אונסקו פריז
- 2007 – **טריטוריה וזהות – בין קרמיקה לאדריכלות**, הביאנלה הרבעית לקרמיקה הישראלית, מוזיאון ארץ ישראל, רמת אביב, ת"א.
- 2005 – **בצורת ספר**, אמניות מישראל ואלה"ב [יהודים וערבים] בית יגאל אלון גינוסר
- 2005 – **אמבט, ביצה, מלאר**, 3 אמניות, בית יגאל אלון גינוסר.

סימפוזיונים ומפגשי אמנות

- 2007 – **פסלים במחצבה**, כרמי אל
- 2006 – **אבן בגליל**, מעלות
- 2005 – **מפגש אביב היהודי עברי**, פיסול באבן, גינוסר
- 2004 – **דרשה של שלום** – פיסול בעץ, קורדו, איטליה

נסión מהצעדי

- 2007-2013 – מורה לאמנות ב"ביס' למוחננים בעמיה" ובמחלות כינות בעמיה" בהנדסאי אדריכלות
- 2003-2013 – יוצרת בסדנת אמן במגון של חומרים
- 2000-2005 – מנהלת הנגירה באשדות יעקב איחוד
- 1998-2010 – מעצבת הבית של חדרי האירוח החקלאי באשדות יעקב איחוד
- 1990-1993 – איסטנטית של דליה מאירי, מכללת עמק יזרעאל
- 1985-1993 – מורה לאמנות ויצירה בבית החינוך המשותף " מול גלעד "

ашדות יעקב איחוד ד.ע. עמק הירדן 15155
050-8652431
rose_sara2@yahoo.com

מיצב (פרט) 2013, כבליים וחוטי נילון שחור

ליזת חל איבר, מיה בראשות יעקוב איחוד, עובדת בעמק החולה.

ליאו זיימן

2000-2003 – אדריכלות ועיצוב פנים (הנדסאי), מכללת כנרת, עמק הירדן

1987-1989 – פיטול, מכון תעשייה צהובת דליה מאירי
1978-1981 – בית ברל, המדרשת לאמנויות, רמת חשרון

תערוכות וחדיד

2010 – גשות, ולגול, ושיטה/מיצב, וLERİAH קיבוץ מחניים

2010 – סיסומגרף/מיצב, גלריית יגאל זינזון, ירושלים

2008 – ברונטי/מיצב, גלריה גלית האמנים החדשניים, כרמונ

תך נסטור/מיצב, בית יגאל אלון, נסטור

תערוכות קבוצתיות

2010-2011 – אודם מתוק שטבי / מיצב, בית התהילה והאמנויות ג'זען

2010 – שלום נדוחים, יפו

2010 – חיבורים, גלריה בית הקfen. במסגרת 'המר של החגיג' ואירועי ינשוף חינה

2009 – עבדה עצמית, מוזיאון בית אווי ורמן, אשdot יען

2009 – חדר אוכל ממש, קיבוץ יפעת

2007-2008 – חזות, ארגון זיכר העתים, תנתנות עירית פריז ואונגון אונסקו פרטן

2007 – כרונובייה נזקפת – רין קרמייה לאדריכלות, בראינה הרכעית להרמוניה ישראלית, מוזיאון ארץ ישראל, רמת אביב, תל אביב.

2005 – בצתת ספר, אמניות ישראל ואלה"ב [vhoohtot u'verbiot] בית גנאל אלון ג'ננסר

2005 – אטב, ביצה, מלאן, 3 אמניות, בית גנאל אלון ג'ננסר

טיפוחيونים ומחגשי אנתנות

2007 – מפסלים במחצבה, כרמיאל

2006 – אבן גאליל, משלות

2005 – מפגש אביב והודי ערבי, פיסול גאנן, ניוסט

2004 – דרך של שלום – פיסול בעץ, גורדי, אוכלה

סיכון מהזעם

2007-2013 – מורה לאמנות ביביסס למוחם גאנטה, ומכללה היינדערעטען, תל אביב אדריכלות

2003-2013 – יוצרת בסודות אמן במוזון של חותמים

2000-2005 – מוגלת הנוגבה מושדות עקב איחוד

1998-2010 – מצחונית הניתת של חורי הרוח הכהני באשדות יאנק איחוד

1990-1993 – אסיסטנס טולדיה פראייר, מכללת עמק יזרעאל

1985-1993 – מוזה לאמנויות וציירה בבית החינוך המשותף חול גלאן

אשדות יאנק איחוד גן עמק ח�ן 15155
טלפון: 08-8652431
EMAIL: rose_sara2@yahoo.com

תערוכת 1 (פרט) 2011, נס שחור על נייר מס. 23.5 ס"מ

מיצב (פרט) 2013, טכניקה מעורבת

מחברת 2 2012, טכניקה מעורבת נייר משי דיו טיפקס, 47x34 ס"מ

מיצב (פרט) 2013, חוט ניילון שחור

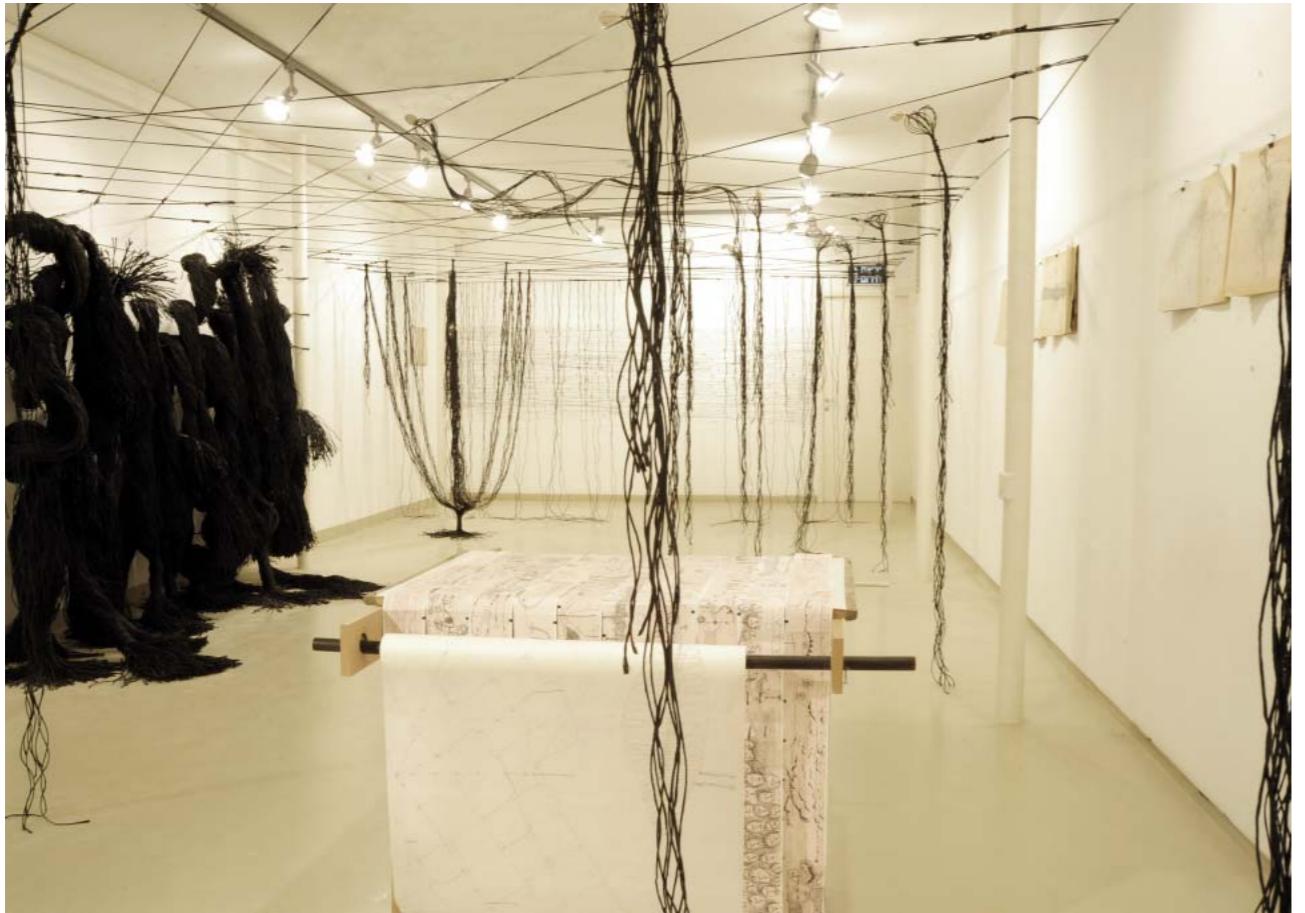
עיר 2 2012, דיו ועט שחור, 15x21 ס"מ

מיצב (פרט) 2013, חוט ניילון שחור

יער 3 2012, עט שחור על נייר, 21x15 ס"מ

מייצב (פרט) 2013, חוט ניילון שחור

מייצב (פרט) 2013, חוט ניילון שחור

יער 4, 2012, דיו ועט שחור על נייר, 21x15 ס"מ

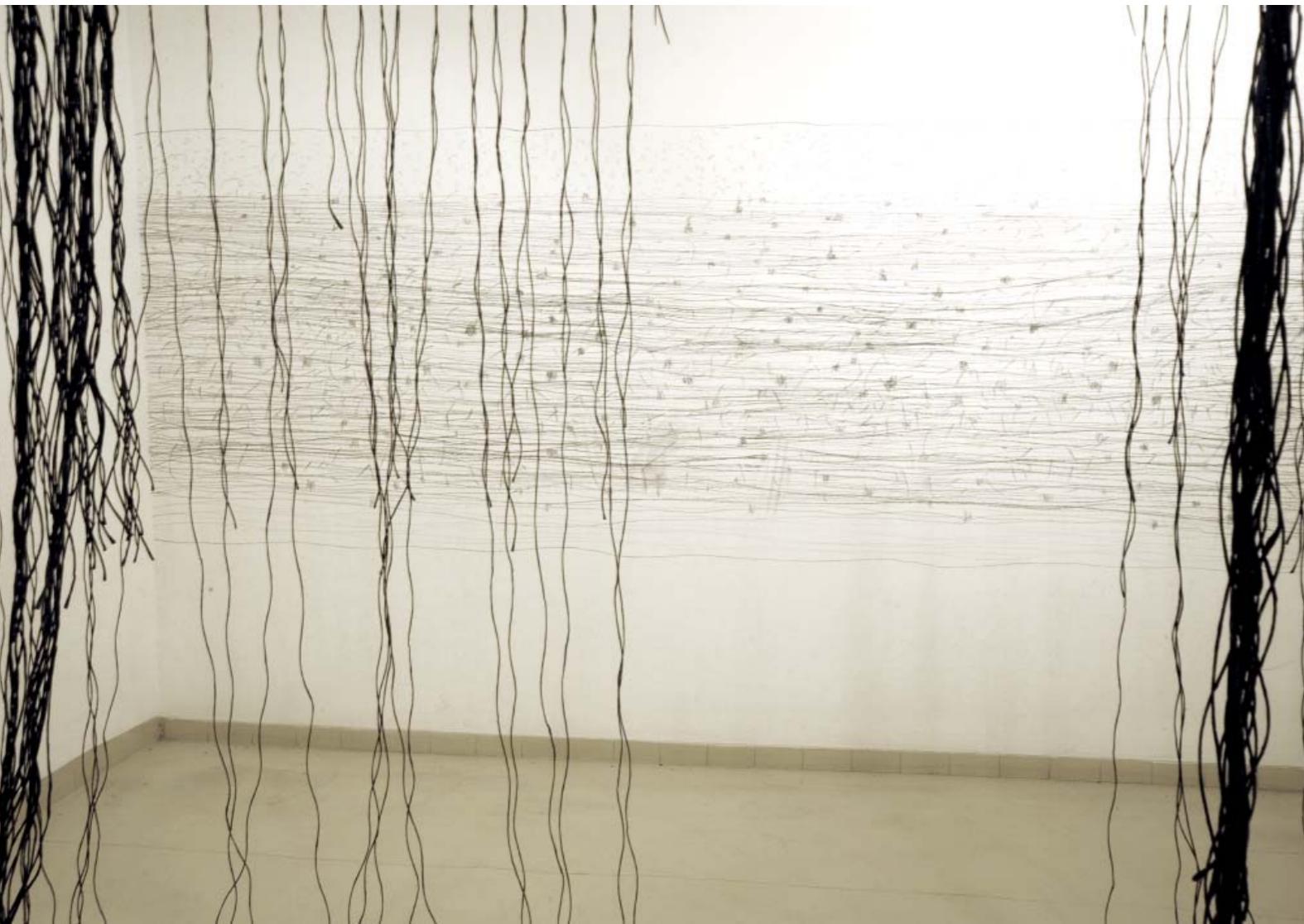
מייצב (פרט), 2013, חוט ניילון שחור

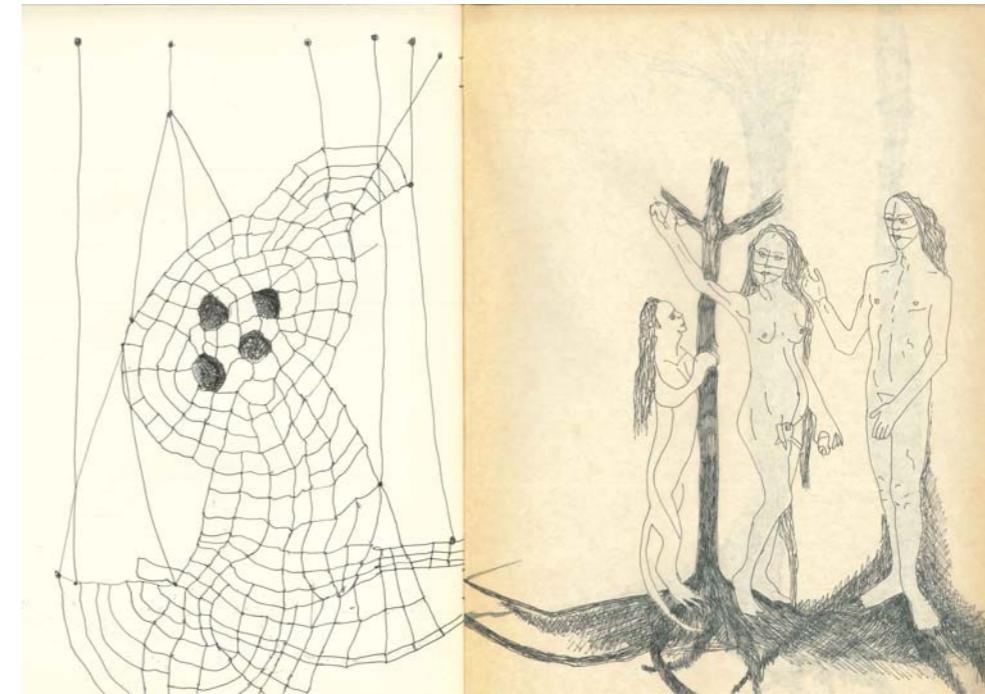
מייצב (פרט) 2013, חוט ניילון שחור

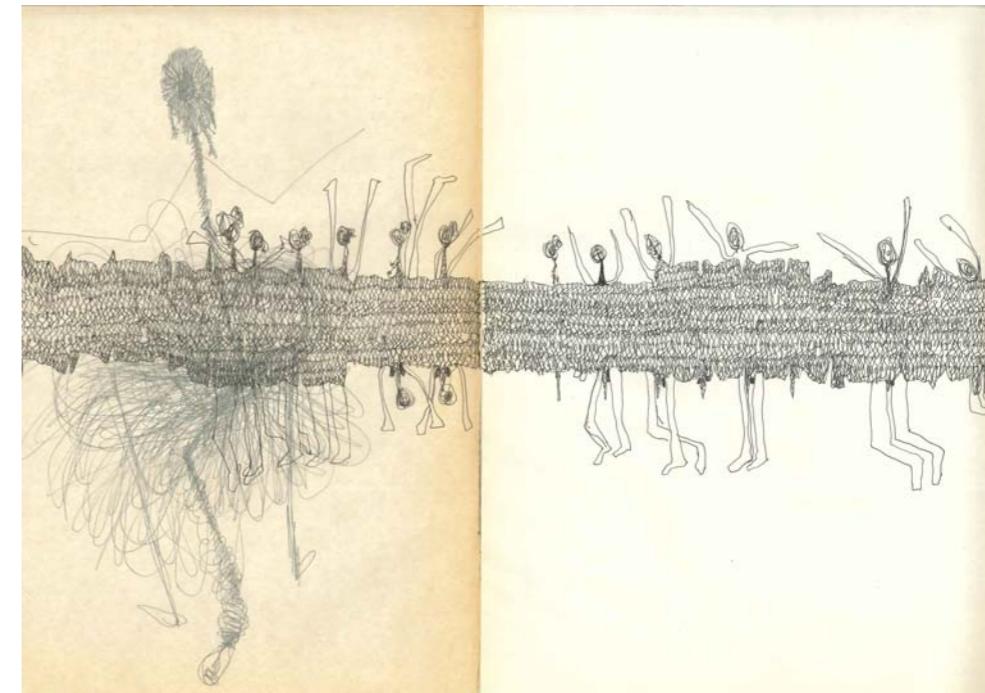
יער 5, 2012, דיו ועט שחור על נייר, 21x15 ס"מ

מייצב (פרט) 2013, חוט ניילון שחור

מחברת 5, 2013, דיו ועט שחור על נייר משי, 47x34 ס"מ

מחברת 3, 2012, דיו ועט שחור על נייר משי, 47x34 ס"מ

Thoughts Suspended on String

Smadar Schindler, Curator

The artist Sara Rosenblum has created an installation entitled *Beats in Space* using readily available everyday materials taken from different fields and contexts.

Blacktwine, brown packaging tape, EKG printouts, and notebooks are the raw materials that form the basis of Sara Rosenblum's work. These earthy and mundane materials transform into lead players in site-specific sculptures (installations) creating an image of human sculptures. The material itself hardly possesses any physical strength or mass. Nonetheless, it has a strong and symbolic presence. The installation transmits the regularity of invisible rhythmic movement and at the same time uses the space as a resonant chamber for heartbeats, breaths, and cyclical movements that create and sketch an intricate system of explicit and implicit connections. The installation is highly reminiscent of the botanical term *rhizome* (from the Ancient Greek *rhízoma* 'mass of roots'), which has been adopted by psychology to conceptualize the simultaneous occurrence of a number of different, albeit not mutually exclusive events.

The space that houses the exhibition is divided into two. One part consists of a materials laboratory; the other is a dark forest where black twine cascades from the netted ceiling to the floor, curling and twisting downward in a cyclical movement – a reminder of the fleeting existence of phenomena in our life. The partition forms a connection between the two complementary parts. The laboratory reflects the pulsating heart and the forest is the pulse of the world. And thus, the visitor's pulse connects with the pulse of the place and through this prism with the pulse of the world.

EKG printouts that are placed in close succession on the object entitled 'Heart Machine' charge the object and bestow an additional depth and different meaning for 'treatment'. The choice to use identical sheets of paper in an array of images on highly personal subjects, transforms the object into a kind of illustrated diary. The continuous drawing by the artist on the EKG printouts for an hour each day – without sketches, utilizing accessible materials, like pens and markers, as well as the desire to capture the moment, the mood, the small fleeting sensations, and placing the printouts into an infinite chain – like a jigsaw puzzle – all these connect us to the pulse.

The drawings in the notebook and the works on paper, all of which served as preliminary sketches, relate to the intimate space wherein the exhibition takes place. By means of the black twine, Rosenblum draws in space, as though she had used

a floating marker in midair. 'Drawing in space' allows her the freedom, within and by means of which she painstakingly works to construct her own world and rules.

Drawings consisting of thin, thick, crooked, and straight black lines evoke a variety of metaphors. They look like ghosts, shadows, or tree skeletons. They have the appearance of a forest, or perhaps a cathedral. We sense a kind of gloom enveloping us and magnifying the sense of loss within the thicket.

The artist is engaged in philosophical questions associated with the relationship between man and his surroundings, in general, and the place where she has chosen to live and work (Jordan Valley), in particular. It is evident in the choice she makes in selecting the material for constructing most of the installation. It possesses local significance; namely, the twine used to support banana trees. This is also the question standing in the exhibition space and the installation. What is man's status vis-à-vis nature? Is man part of nature? There is no attempt here to 'imitate' nature, but rather to stimulate renewed and critical observation.

Sara has tried to create a kind of forest. But what interests her in this forest is the opportunity it affords; the ability to invite the visitor to participate, to enter the thick forest. The visitor finds himself in the forest of the world. But it is he who decides whether to take advantage of the opportunity and embark on a journey into the situation. The forest is there, ready, and welcoming. The question which is attended by a measure of mystery and dread, is whether and how deep into the forest he is prepared to go.

In the exhibition, nature is represented in the form of a forest and a swallow's nest. The swallow's story is presented here in Sara's own words: "A barn swallow settled into my studio. I thought that if it had come to me, it was a sign. I followed it. It sat on my work and built its nest as part of it; I'd made some drawings on canvas and hung them up to look at them. The swallow sat on the canvas. Thus, reality, nature, and art functioned in concert. I have conducted an identity-based dialogue and discourse with nature. I have compassion toward nature. We sabotage it, but nature has its own consciousness, its own pulse) and clear insights as to how it should function. It is the wisdom of the forest – humans don't possess it. A swallow possesses the wisdom of nature – when to nest and when to return. It's like the forest – connected to time, to the seasons, to its own nature. Here the swallow and human nature connect."

בית 2012, אדמה רוק זרדים וחוט ניילון, 30x30 ס"מ

מחברת 1 (פרט) 2011, עט שחרור על נייר משי, 23.5x34 ס"מ

Thoughts Suspended on String

Smadar Schindler, Curator

The artist **Sara Rosenblum** has created an installation entitled **Beats in Space** using readily available, everyday materials taken from different fields and contexts.

Blacktwine, brown packaging tape, EKG printouts, and notebooks are the raw materials that form the basis of Sara Rosenblum's work. These earthy and mundane materials transform into lead players in site-specific sculptures (installations) creating an image of human sculptures. The material itself hardly possesses any physical strength or mass. Nonetheless, it has a strong and symbolic presence. The installation transmits the regularity of invisible rhythmic movement and at the same time uses the space as a resonant chamber for heartbeats, breaths, and cyclical movements that create and sketch an intricate system of explicit and implicit connections. The installation is highly reminiscent of the botanical term rhizome (from the Ancient Greek *rhízoma* 'mass of roots'), which has been adopted by psychology to conceptualize the simultaneous occurrence of a number of different, albeit not mutually exclusive events.

The space that houses the exhibition is divided into two. One part consists of a materials laboratory; the other is a dark forest where black twine cascades from the netted ceiling to the floor, curling and twisting downward in a cyclical movement – a reminder of the fleeting existence of phenomena in our life. The partition forms a connection between the two complementary parts. The laboratory reflects the pulsating heart and the forest is the pulse of the world. And thus, the visitor's pulse connects with the pulse of the place and through this prism with the pulse of the world.

EKG printouts that are placed in close succession on the object entitled 'Heart Machine' charge the object and bestow an additional depth and different meaning for 'treatment'. The choice to use identical sheets of paper in an array of images on highly personal subjects, transforms the object into a kind of illustrated diary. The continuous drawing by the artist on the EKG printouts for an hour each day – without sketches, utilizing accessible materials, like pens and markers, as well as the desire to capture the moment, the mood, the small fleeting sensations, and placing the printouts into an infinite chain – like a jigsaw puzzle – all these connect us to the pulse.

The drawings in the notebook and the works on paper, all of which served as preliminary sketches, relate to the intimate space wherein the exhibition takes place. By means of the black twine, Rosenblum draws in space, as though she had used

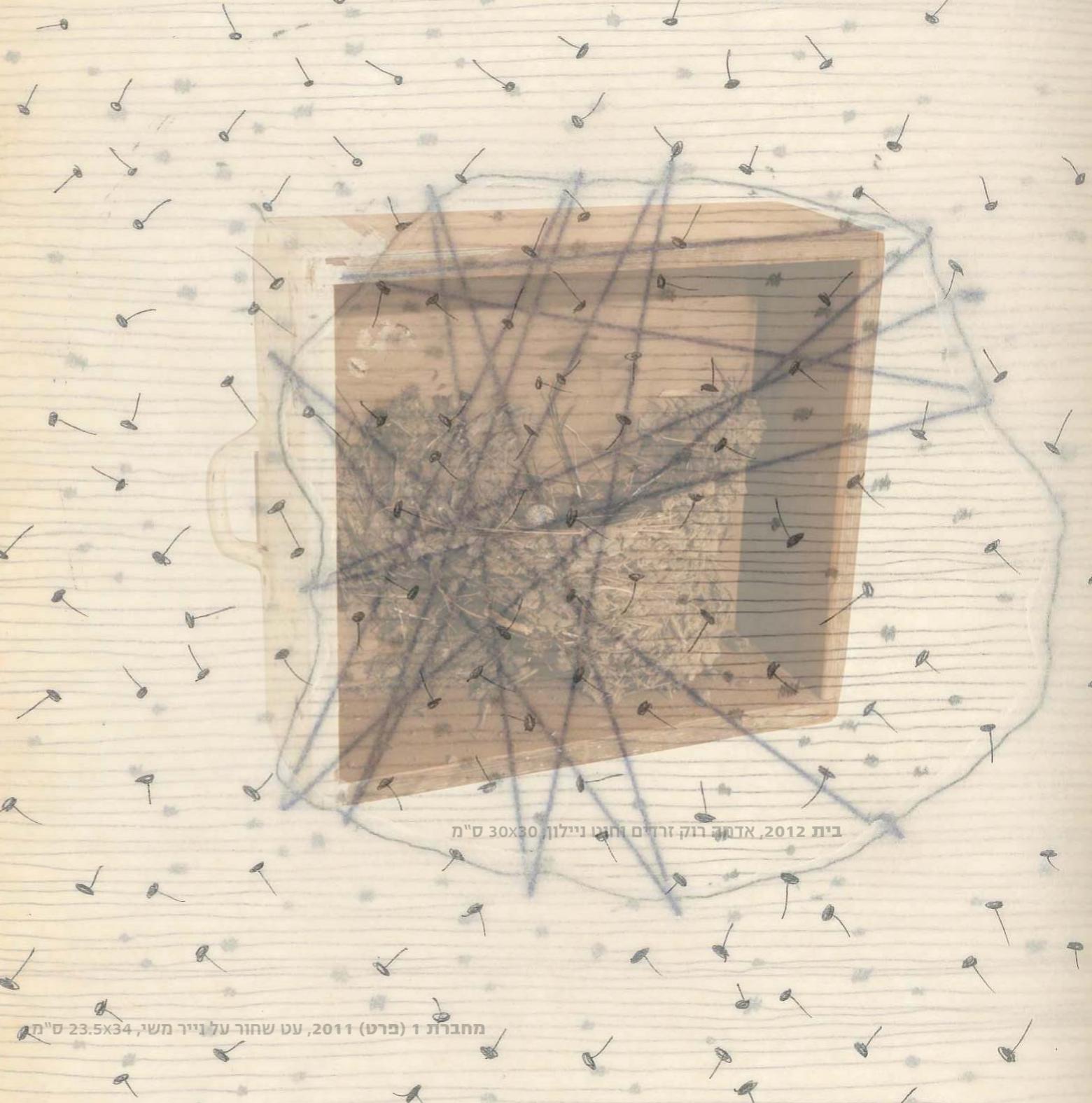
a floating marker in midair. 'Drawing in space' allows her the freedom, within and by means of which she painstakingly works to construct her own world and rules.

Drawings consisting of thin, thick, crooked, and straight black lines evoke a variety of metaphors. They look like ghosts, shadows, or tree skeletons. They have the appearance of a forest, or perhaps a cathedral. We sense a kind of gloom enveloping us and magnifying the sense of loss within the thicket.

The artist is engaged in philosophical questions associated with the relationship between man and his surroundings, in general, and the place where she has chosen to live and work (Jordan Valley), in particular. It is evident in the choice she makes in selecting the material for constructing most of the installation. It possesses local significance; namely, the twine used to support banana trees. This is also the question standing in the exhibition space and the installation. What is man's status vis-à-vis nature? Is man part of nature? There is no attempt here to 'imitate' nature, but rather to stimulate renewed and critical observation.

Sara has tried to create a kind of forest. But what interests her in this forest is the opportunity it affords; the ability to invite the visitor to participate, to enter the thick forest. The visitor finds himself in the forest of the world. But it is he who decides whether to take advantage of the opportunity and embark on a journey into the situation. The forest is there, ready, and welcoming. The question, which is attended by a measure of mystery and dread, is whether and how deep into the forest he is prepared to go.

In the exhibition, nature is represented in the form of a forest and a swallow's nest. The swallow's story is presented here in Sara's own words: "A barn swallow settled into my studio. I thought that if it had come to me, it was a sign. I followed it. It sat on my work and built its nest as part of it; I'd made some drawings on canvas and hung them up to look at them. The swallow sat on the canvas. Thus, reality, nature, and art functioned in concert. I have conducted an identity-based dialogue and discourse with nature. I have compassion toward nature. We sabotage it, but nature has its own consciousness, its own pulse, and clear insights as to how it should function. It is the wisdom of the forest – humans don't possess it. A swallow possesses the wisdom of nature – when to nest and when to return. It's like the forest – connected to time, to the seasons, to its own nature. Here the swallow and human nature connect."

Sara Rosenblum was born in Tel Aviv, and since 1978 she has been living and working in Kibbutz Ashdot Yaacov Ichud. She teaches art at the Jordan Valley school for gifted children.

Education

- 2000-2003 - Architecture and Interior Design (Practical Engineer), Jordan Valley Academic College.
1987-1989 - Sculpting, Jezreel Valley College, under the instruction of sculptor Dalia Meiri.
1978-1981 - Beit Berl College School of Art - "Hamidrasha", Ramat Hasharon.

Solo Exhibitions

- 2013 **Beats in Space / installation** – Beit Uri and Rami Nehushtan Museum, Ashdot Yaacov Meuchad
2010 **Mask, Gilgul, Breath / installation** – Kibbutz Mahanayim Gallery
2010 **Seismograph / installation** – Zik Gallery at Yellow Submarine, Jerusalem
2008 **I Am Indeed Blessed / installation**, New Artists Gallery, Tivon
2008 **Invisible Stitch / installation** – Beit Yigal Allon, Ginosar

Group Exhibitions

- 2010-2011 **Red, Sweet, and Fragile / installation** – House of Culture and Art, Nazareth
2010 **Salon des Refusés** – Jaffa
2010 **Connections** – Beit Hagefen Gallery, part of the Holiday of Holidays Festival, Wadi Nisnas, Haifa
2009 **Independent Work** – Beit Uri and Rami Nehushtan Museum, Ashdot Yaacov Meuchad
2009 **The Dining Hall as a Parable** – Kibbutz Yifat
2007-2008 **Identity – Memory of the Future**, under the auspices of the Municipality of Paris and UNESCO, Paris
2007 **Territory and Identity – Between Ceramics and Architecture** – The 4th Israeli Ceramics Biennale, the Israel Museum, Ramat Aviv, Tel Aviv
2005 **In Book Form** – female artists from Israel and the US (Jewish and Arab), Beit Yigal Allon, Ginosar
2005 **Bath, Egg, Angel** – Three Female Artists, Beit Yigal Allon, Ginosar

Symposiums and Art Conferences

- 2007 Sculpting in the Quarry – Karmiel
2006 Stone in the Galilee – Maalot
2005 Jewish-Arab Spring Encounter – Sculpting in Stone Symposium, Ginosar
2004 Peace Homily – International Wood Carving Symposium, Coredo, Italy

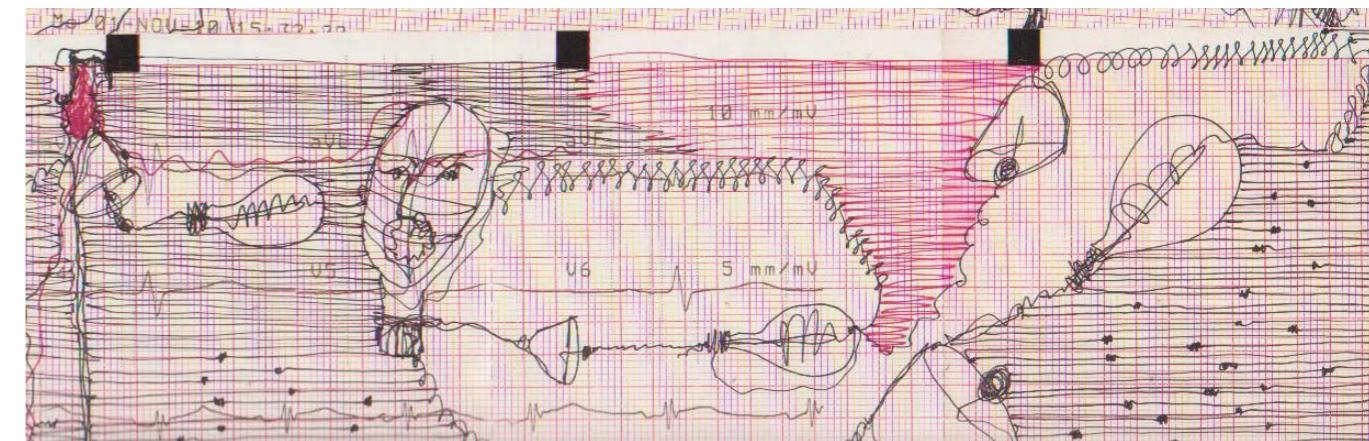
Professional Experience

- 2007-2013 Art teacher at the Jordan Valley school for gifted children.
2003-2013 Working with a variety of materials in an artist workshop.
2000-2005 Manager of the carpentry workshop in Kibbutz Ashdot Yaacov Ichud.
1998-2010 In-house designer of Kibbutz Ashdot Yaacov Ichud guest rooms.
1990-1993 Assistant to Dalia Meiri, Jezreel Valley College.
1985-1993 Arts and crafts teacher at "Mul Gilad" Elementary School.

Ashdot Yaacov Ichud, M.P. Emek Hayarden 15155

050-8652431

rose_sara2@yahoo.com

נייר א.ק.ג (פרט) 2011, עט שחור ואדום, 15x8 ס"מ

To mam with love

Sara Rosenblum | Beats in Space
Installation

Sara Rosenblum | Beats in Space
January 19, 2013 – April 13, 2013

Curator of Beit Uri and Rami Nehushtan Museum: Ruth Shadmon

Catalogue

Design and production: Sarit Arieli

Texts: Smadar Schindler

Editing: Sara Rosenblum, Smadar Schindler

Photography: Doron Rosenblum

Acknowledgements

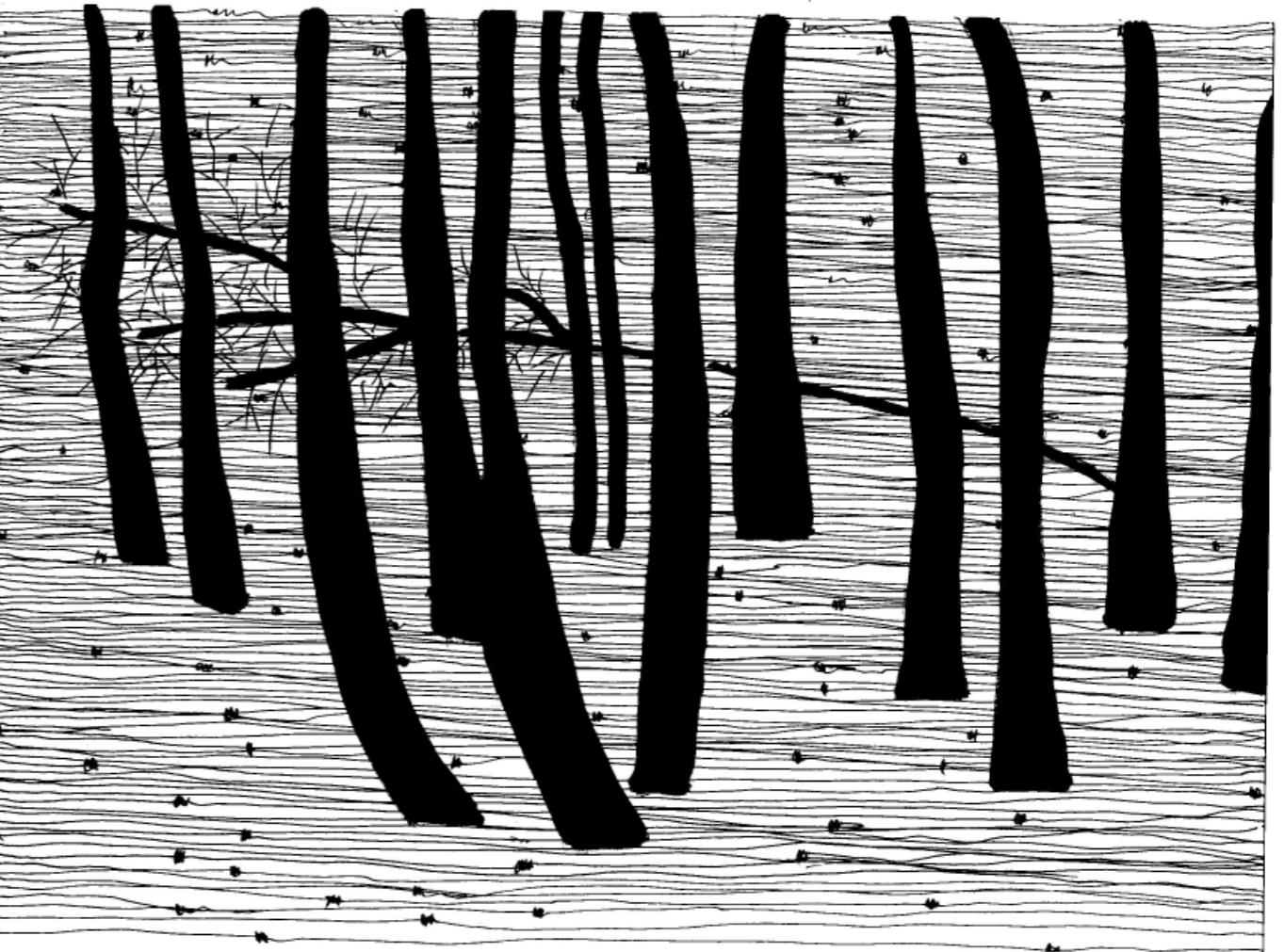
Roei Dersttin, Alex Rogovskoi, Shaul Alter

Banana's staff - Ashdot Yaakov Ichud, Dalia Meiri

All dimensions are provided in centimeters: height, width, depth

© All rights reserved to Beit Uri and Rami Nehushtan Museum, Ashdot Yaacov

uriandrami.museum@gmail.com

שער 1, 2012, דיו ועט שחור על נייר, 21x15 ס"מ

